

що колись децентралізована криптовалюта, повинна стати централізованою, щоб в неї було врегулювання контролюючими органами. Тому потрохи різні держави, банки, установи починають приймати цифрову валюту як одну із видів платіжної систему, щоб і надалі контролювати її перебіг, щоб не втрачати один з методів оподаткування та заробітку, та мати змогу вирішувати суперечки між суб'єктами у судах та ін.

Тому однією з таких держав які прийняли цифрову валюту(криптовалюта) стала Україна і прийняла Закон “Про віртуальні активи”, за яким віртуальний актив - нематеріальне благо, що є об'єктом цивільних прав, має вартість та виражене сукупністю даних в електронній формі. Існування та оборотоздатність віртуального активу забезпечується системою забезпечення обороту віртуальних активів. Віртуальний актив може посвідчувати майнові права, зокрема права вимоги на інші об'єкти цивільних прав.

Так а чому ж Закон про “віртуальний актив”, а не цифрова- або криптовалюта. На сьогодні є дуже багато об'єктів які також мають віртуальне значення у цифровому світі, але з валютою їх не можна назвати, наприклад NFT - це особливий тип крипто об'єкту, який є незасмозамінним, на відміну від більшості криптовалют та багатьох мережевих або службових токенів. тобто це криптографічний токен, який не можна обміняти на інший. Такі токени повністю різняться між собою, є унікальними, а їхня кількість дорівнює одній унікальній одиниці. І з розвитком технологій будуть з'являтися ще віртуальні об'єкти, а закон змінювати не так легко. І тому віртуальний “актив” це найвлучніше словосполучення яке ми можемо отримати коли будемо обговорювати не матеріальні ресурси.

Тому підводячи все вищесказане криптовалюта являється одним з різновидів цифрової валюти, яка колись була повністю децентралізована, а на сьогодні все більше і більше підлягає використанню у світі і у світі Віртуальних активів.

Список використаної літератури:

1. Про віртуальні активи. Закон України від 17.02.2022 № 2074-ІХ. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2074-20#Text> (дата звернення: 11.12.2022).

ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ

Соломонова Карина Олександрівна,
студентка III курсу, 34 гр. факультет історії
і права, спеціальність 081 Право,
Харківський національний педагогічний
університет імені Г. С. Сковороди

Науковий керівник: А.Ю.Н., проф.
Коваленко О.О.

З 24 лютого 2022 року в Україні триває повномасштабна війна, котра принесла багато горя населенню нашої країни та негативно вплинула на всі сфери нашої держави. Тому законодавство зазнає суттєвих змін в усіх цих сферах та цей процес має довготривалий характер. Це, перш за все, пов'язано з введенням воєнного стану, а також необхідністю модернізації нормативної бази та з динамічними процесами розвитку України в площині євроінтеграції. Зокрема це стосується і питання соціального захисту військовослужбовців, а саме доцільність його удосконалення.

Розглядаючи окреслену тему хотілося б звернути більшу увагу на психологічну реабілітацію вказаної категорії суб'єктів та захист осіб з інвалідністю. До повномасштабної війни в Україні існувала система забезпечення психологічної допомоги військовослужбовцям. В Законі України "Про соціальний та правовий захист військовослужбовців", а саме в редакції 01.08.2021 року, зазначалося, що звільнені з військової служби особи, котрі брали безпосередню участь в антитерористичній операції (далі АТО) зобов'язані пройти психологічну реабілітацію [1]. Та в контексті чого Міністерством оборони України було видано Наказ № 702 від 09.12.2015, котрий врегулював порядок здійснення психологічної реабілітації учасників АТО [2]. Тобто законодавець певним чином обмежив коло військових, котрі користуються таким правом. В чинній редакції цього закону перелік значно розширився. Так, крім вищевказаних суб'єктів, таким правом наділені також: "особи, які звільняються або звільнені з військової служби з числа ветеранів війни, осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, члени сімей таких осіб, члени сімей загиблих (померлих) ветеранів війни, члени сімей загиблих (померлих) Захисників і Захисниць України, визначені Законом України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту", мають право на безоплатну психологічну допомогу". В 2022 році було внесено зміни до Закону України "Про соціальний та правовий захист військовослужбовців" за якими до вищевказаного переліку додали також військовослужбовців, котрі безпосередньо беруть участь в здійсненні оборони та забезпеченні безпеки України у зв'язку з російською збройною агресією [1].

Таким чином ми бачимо позитивні зміни законодавства. Але доречніше було зробити його імперативним та викласти його як обов'язок, а не право. В такому випадку потрібно буде чітко прописати категорії військовослужбовців, котрі зобов'язані до проходження психологічної реабілітації та окремо ті, які мають право на таку допомогу. Так як в залежності характеру та особливостей несення служби залежатиме і їх психічний стан. Тобто військовослужбовці, котрі знаходяться безпосередньо в зоні бойових дій або беруть в них участь, зазнають негативних впливів та потребують обов'язкової психологічної реабілітації. А ось особи, котрі

проходять службу у військових частинах можуть за потреби звернутися за відповідною допомогою, маючи таке право.

Ще однією із проблем з якою стикаються військові наразі є досить формалізована процедура оформлення групи інвалідності. Так, вказується досить великий перелік документів, котрі необхідно зібрати, щоб отримати статус, що враховуючи фізичний стан такої особи, набуває досить складного характеру. Таким чином в нормативно-правовому акті, що регулює порядок отримання статусу особи з інвалідністю, встановлюється список документів необхідних для цього. Але звертаючись до кожної установи перелік документів збільшується, а саме Військово-лікарська комісія встановлює певний список документів, надалі в Медико-соціальній експертній комісії він вже інший або розширений [3,4]. Тому б доцільно було зробити даний процес менш бюрократичним.

Виходячи із вищевказаного в Україні сформоване базове правове регулювання даного питання, але політика держави в сфері соціального захисту військовослужбовців потребує певного вдосконалення. Насамперед, в контексті розглянутого питання психологічної реабілітації варто запровадити систему закладів, котрі б надавали якісні медичні послуги. Саме на цьому та на відповідальному ставленні до психологічної допомоги фахівця-психолога, наголошують, майже, всі опитані військовослужбовці. Недоліки ще існують, але разом з тим існує позитивна тенденція реформації та вдосконалення законодавства.

Список використаних джерел:

1. Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей. Закон України від 20.12.1991 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2011-12/ed20221119#Text>.
2. Про затвердження Положення про психологічну реабілітацію військовослужбовців Збройних Сил України, та Державної спеціальної служби транспорту, які брали участь в антитерористичній операції, здійснювали заходи із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях чи виконували службові (бойові) завдання в екстремальних умовах” від 09.12.2015 № 702. Наказ Міністерства оборони України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0237-16#Text>.
3. Про затвердження Порядку надання статусу особи з інвалідністю внаслідок війни особам, які отримали інвалідність внаслідок поранення, контузії, каліцтва або захворювання, одержаних під час безпосередньої участі в антитерористичній операції, здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації в Донецькій та Луганській областях, забезпеченні їх проведення, під час безпосередньої участі у заходах, необхідних для забезпечення

оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України. Постанова Кабінету Міністрів від 08.09 2015 р. № 685. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/685-2015-%D0%BF#Text>.

4. Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту. Закон України від 22.10.1993 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3551-12#Text>

ПРОБЛЕМИ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТІВ У СФЕРІ БІЗНЕСУ І ПРАВ ЛЮДИНИ

Студенніков Денис, здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти другого року навчання факультет історії і права Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди

Науковий керівник Головань Т.Г., кандидат юридичних наук, доцент, В.о. кафедри державно-правових дисциплін, кримінального права і процесу Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди

З набуттям незалежності Україна зробила свідомий вибір, підтримавши інтеграцію до європейського співтовариства. Перед Україною постали нові виклики щодо приведення багатьох сфер у відповідність до вимог Європейського Союзу. При цьому український бізнес, який має наміри розвиватись та конкурувати на європейському ринку, повинен прискорити досягнення відповідності європейським стандартам.

Під впливом глобалізаційних процесів, все більш помітним став вплив бізнесу на права людини. Бізнес може справляти як позитивний, так і негативний вплив на права людини.

Міжнародно-правове регулювання галузі прав людини в контексті ведення господарської діяльності здійснюється на підставі міжнародних договорів та політико-правових документів, в переліку яких є Керівні принципи ООН з питань бізнесу та прав людини від 16 червня 2011 р [1].

«Статус цих Керівних принципів у системі надбань міжнародного права, визначається тим, що вони органічно акумулювали в собі засадничі положення цілого ряду міжнародних загальнообов'язкових актів. Серед них Загальна декларація прав людини (1948 р.), Міжнародний пакт про громадянські та політичні права (1966 р.), Міжнародний пакт про економічні,